

Klein Berlijn

Berlijnse Berichten

Columns - 30 juli 2002 - Auteur: Marja Verburg

(30 juli 2002) Berlijn is te groot om in te leven. Daarom identificeren de meeste Berlijners zich met de wijk waarin ze wonen. Sinds ik scriptie schrijf wordt mijn wijkje steeds kleiner: van Prenzlauerberg naar Böttzowviertel naar mijn huis.

De enige uitzonderingen zijn mijn verplichte uitstapjes naar de bieb en naar Mitte, als ik via Alexanderplatz en Unter den Linden naar mijn werk in de Friedrichstrasse fiets. Dan kom ik langs de plek waar vorig jaar het SAS Raddisson hotel stond, tegenover het Palast der Republik. In dat hotel sliepen voor de Wende de gasten van de DDR, en daarna die van revuetheater *Friedrichstadtpalast* (waar ik vroeger jassen ophing en de mensen de weg naar hun hotels wees).

Van het hotel is niets meer over, of het moeten de asbestdeeltjes in de longen van de Berlijners zijn, die dagelijks langs de sloopplek fietsten. Ervoor in de plaats komt een moderne creatie met winkels, woningen en bedrijven. Die zal echter voor de verandering geen *Arkaden* heten (tot nu toe bij glas-en-beton-winkelnieuwbouw favoriet) maar *Dom Aquaree*. Wij worden daar volgens de schilderingen op de schotten die Unter den Linden van het bouwterrein afscheiden heel gelukkig mee.

Maar het gevaar van de zwevende asbestdeeltjes is nog niet geweken, want de stad Berlijn heeft eindelijk een langverwachte beslissing durven nemen: tegenover de *Dom Aquaree* zal de façade van het oude paleis van de keizer worden opgebouwd en dus zullen de resten van Ulbrichts *Palast der Republik* moeten wijken. Men was al twee jaar bezig met het opkalefateren van dit blok beton. Nou ja, misschien komt dat het sloopproces nog ten goede.

Thuis in mijn kamer op het *Hinterhof* van een origineel oud Berlijns huis lees ik in mijn krant wat er zich verder in de stad afspeelt. Men wil de politie in Berlijn in het blauw steken (in plaats van groen) want elders in Europa draagt men ook blauw. Daar is geen geld voor, opperde een Berlijns parlements lid. "Oh, maar dat geeft niks", zei minister van Binnenlandse Zaken Schily, "dan betaalt de Bond gewoon mee."

Ik kon bijna niet geloven dat het waar was. De politie in Berlijn heeft namelijk

dringender behoeften dan nieuwe kleren. Als je in Berlijn aangifte doet van diefstal, wordt dat op een kladblokje genoteerd. Geen computer te bekennen. Met een beetje geluk vindt de dienstdoende agent nog een pen die het doet. Die heeft zijn collega zelf van huis meegenomen. Anders moet hij het proces-verbaal met potlood schrijven.

Meestal wordt de rust om de krant te lezen al snel ruw verstoord, als de andere mensen uit mijn huis wakker worden. Chris, de drugsverkoper uit het achterhuis, laat zijn gigantische honden uit, die hijgend en blaffend langs mijn ramen worden gevoerd. Het hippe kleine meisje van de derde etage kan slechts wakker worden met dreunende muziek, en mijn buurjongen heeft twee favoriete nummers die hij dag en nacht keihard wil horen.

Laatst heb ik hem op een zaterdagmiddag na twee uur muziekterreur gesuggereerd dat hij zijn ramen dicht kon doen. Maar hij leek me niet te horen. "Ga je mee naar de film vanavond?", vroeg hij. Het werd ruzie, ik knalde de deur met een "Du kotzt mich an", achter me dicht (ik ben niet zo gezellig als ik gestresst ben), maar ik heb zijn muziek sindsdien niet meer gehoord. En we zeggen elkaar nog steeds gewoon gedag.

Onlangs hing er een briefje aan de voordeur: "Ik moet mijn scriptie schrijven. Kunnen jullie wat zachter leven?" Een lotgenoot, dacht ik verrast. Er bleken er meer van te zijn. Ze hebben zich verenigd, in een kruistocht tegen het hippe meisje van de derde etage. Je mag niet over lawaai zeiken, vindt mijn krant, anders moet je niet in een hippe wijk willen wonen. Maar ik zit veel lekkerder te schrijven thuis sinds ik weet dat ik niet de enige ben.

In mijn klein Berlijn zeggen steeds meer mensen elkaar gedag.

die tageszeitung

[Viel Theater um Theater im Palast der Republik](#)

[Ballast für die Republik](#)

Die Welt

[Eine neue Chance für Berlin](#)

[Nach der Abstimmung: Wenn alle Beteiligten mitspielen, könnte das Stadtschloss 2014 stehen, Chronologie der Entscheidung](#)

Der Spiegel

[Nida-Rümelin sieht stabile Mehrheit für den Wiederaufbau](#)

[Die Abstimmung der 666 Experten](#)

Dit is een artikel gedownload via duitslandinstituut.nl.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/artikel/2804/klein-berlijn>